

„De Ster”

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
IN NEDERLAND

✱

Redacteur:
RULON J. SPERRY

Assistent:
A. D. JONGKEES

1959

59ste JAARGANG

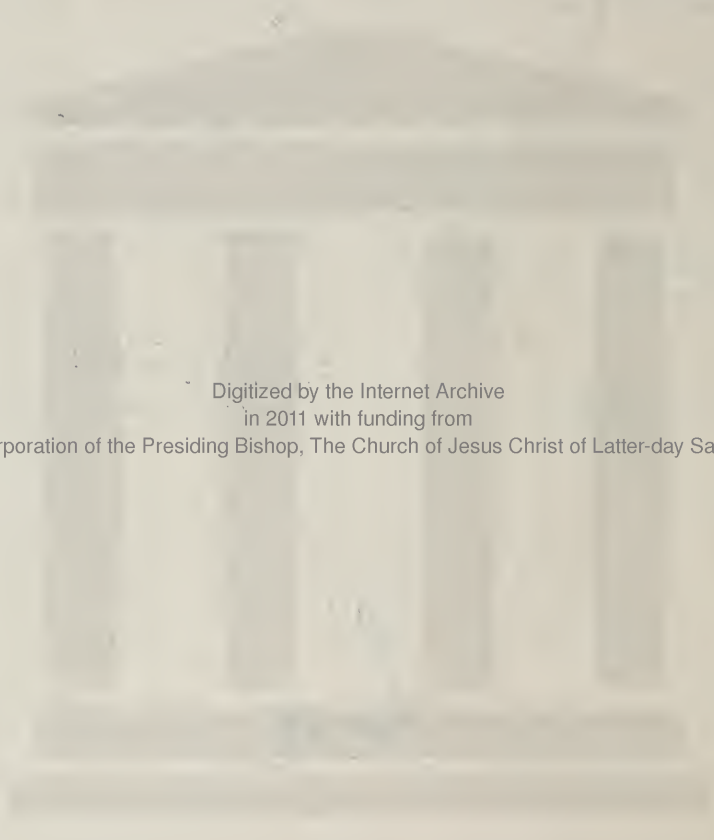
Uitgave
van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Laan van Poot 292, Den Haag.

INHOUDSOPGAVE:

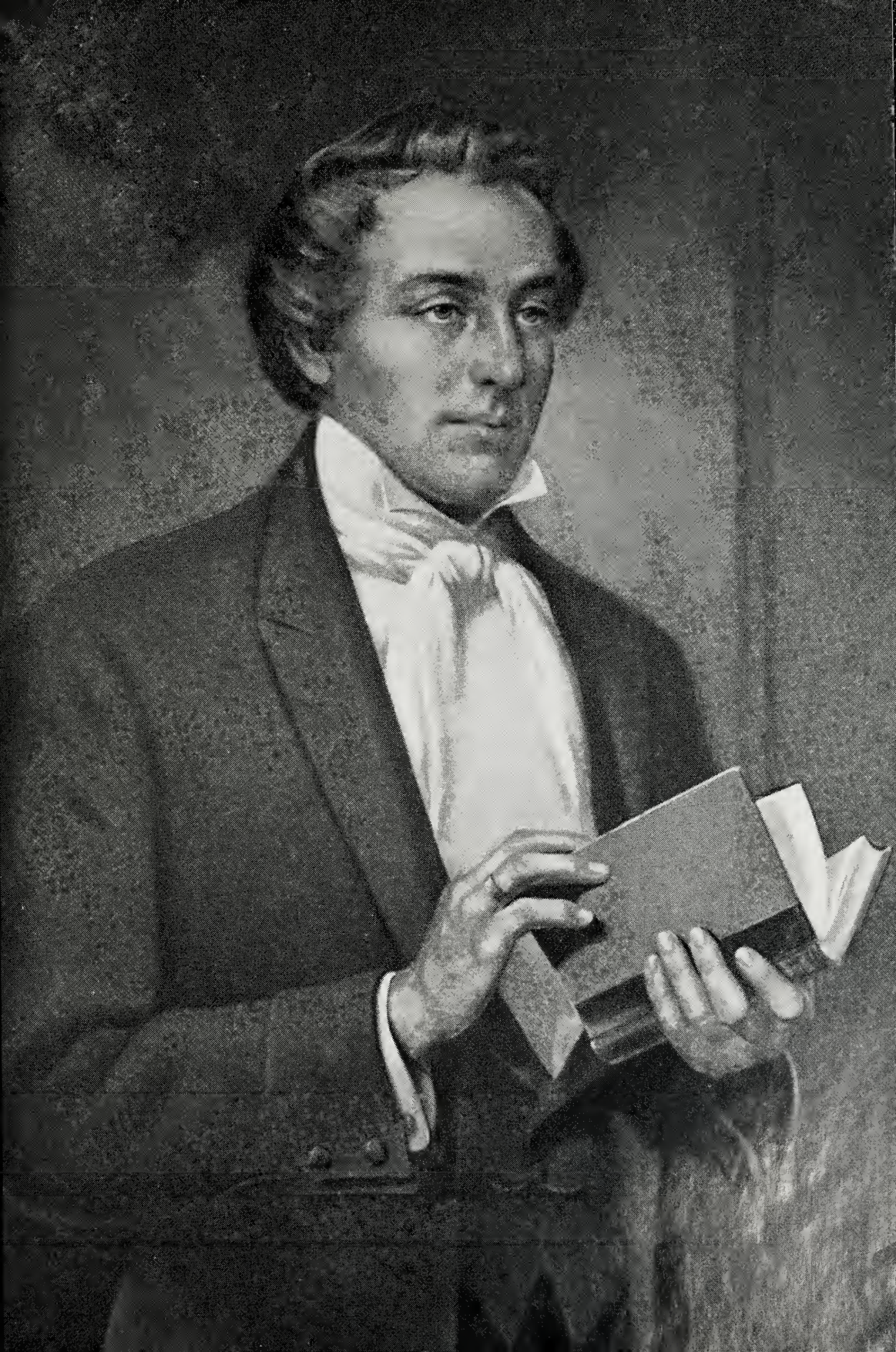
A	Bladzijde		Bladzijde
Avonddienst 1 maart '59, Z.H.V.	77	Een gouden huwelijksfeest	27
Aan den duinrand	276	Een geestelijke manifestatie	44
Alles gemeenschappelijk, doch geen communisme	297	Een persoonlijke ervaring	69
C.		Een zestigjarige trouwe dienst	106
Christus gaf het Evangelie aan Adam	153	Een Wonderbaar Werk in boek- vorm	110
D.		Een gouden herinneringsfeest	189
De Profeten van deze tijd 3, 35, 67, 99, 131, 196, 227, 259,	291	Een belofte voor het huis Israëls	224
De tijden veranderen	6	Een Apostel kwam en ging	261
De drie „I's"	20	Een afscheidswoord tot hen, die gingen	306
De Zondagen voor de onderorga- nisaties '59	25	Een nieuwe Apostel	323
De Kerk groeit!	46	Een overlijdensbericht	358
De vraag van de maand 58, 90, 137, 179, 198, 277,	300	G.	
De toestand in de wereld van heden	72	Gebeurtenissen in de Zending 30, 62, 93, 126, 154, 191, 222, 254, 286, 317, 350, 380	
Dankbetuiging	78	Gedachten van anderen 45, 71, 80,	305
De geschiedenis van de gouden platen	79	God moet mij geren zien	64
De Conferentie van de Districts- presidenten	101	Geliefde Broeders en Zusters	152
De waarde van echte dankbaarheid	105	Gevleugelde woorden	253, 283
De Doop, een oude en heilige plechtigheid	133	Gods beloften vervuld	344
Denken en Doen	146	H.	
De vertelkunst in Polynesië	148	Het nieuwe genealogisch Comité	19
De paden, die wij volgen	160	Honger naar Godsdienst	37
De O.O.V. Conferentie 1959	171	Hoe ruim is de Hemel?	47
De verblinde ogen	185	Het leed, dat wij doorstaan	56
De Nederlandse Zending verheugt zich	195	Het vertrouwen op wetten en sloten	128
De komst van Moroni	248	Het Jeugdwerk	184
De kunst van het overwinnen van de vrees	252	Het schiftingsproces	187
De excursie van 1959 naar de Tempel te Bern	267	Het nieuwe Kerkbestuur	214
De geschiedenis van de andere wijze	264	Het leven	235
Dit stemde mij tot nadenken	303	Het zachte antwoord	236
De geschiedenis van de oorlog in Utah	347	Het nieuwe Zendingsbestuur	293
Daar was een feest	359	Het tehuis en de kracht van de jeugd	294
De Conferentie van de zendelingen in de Nederlandse Zending	361	Hoe een overgevoelige zending stoutmoedig werd	307
De Utrechtse Districtsconferentie	362	Het voorbeeld van Zacheüs	340
E.		Herinnering aan Holland	346
Een Wonderbaar Werk en een Wonder	10, 48, 117, 139,	I.	
Een diamanten bruiloft	26	In Memoriam Pres. Stephen L. Richards	163
		Influisteringen van de Heilige Geest	352
		J.	
		Jaarlijkse Conferentie van de Z.H.V. Ambtenaressen	107
		Jezus getuigt van de Heilige Geest	111

	Bladzijde		Bladzijde
K.		R.	
Korte mededeling	5	Roel recht op uw doel af	43
Kwaad met goed vergolden	255	S.	
Keert weder tot Mij	337	Sterk verzet tegen onderdompeling	103
Kerstboodschap 1959	355	Succes en mislukking	150
Kerstmis	357		
M.		T.	
Mensen, Principes en Populariteit	256	Toon ons de Vader	209
N.		Tabak en longkanker	324
Najaarsconferentie 1959	268	U.	
Nog even, gouden herfst	320	Uitslag verhalen- en gedichten- wedstrijd	112
O.		V.	
Overleden	9	Voorjaarsconferentie	96
O.O.V. Vissersbal te Den Haag ..	28	Verslag Goud- en Groenbal	115
Oudheidkundige Ontdekkingen en het Boek v. Mormon 201, 229, 281, 310, 330, 370	216, 240	Verkrijgbare literatuur	159
Onze Boek van Mormon Critici	216, 240	W.	
Ondermijning van het zelfrespect is zonde	288	Winter-districtsconferenties jan.-maart '59	25
O Man van Smarte	384	Wie was het?	245
P.		Z.	
Profeten zijn voorgeordend	24	Zijn wij goed voor elkaar?	32
Paasfeest en Kerstfeest	95	Zoek sterkte door gebed	181
		Zelfopvoeding	182
		Zij komen voortaan door de lucht	190

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Joseph Smith,

de eerste Profeet van de
laatste Bedeling
van het Evangelie.

59e JAARGANG

Nr 1

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

INHOUD:

Blz.

De Profeten van deze tijd 3

Korte mededeling 5

De tijden veranderen 6

Overleden 9

Een wonderbaar werk en een wonder . . 10

Het nieuwe genealogisch comité 19

De drie „I's" 20

Profeten zijn voorgeordend 24

De zondagen voor de onderorganisaties
1959 25

Winter districts-conferenties, — januari-
maart 1959 25

Een diamanten bruiloft 26

Een gouden huwelijksfeest 27

O.O.V. Vissers-Bal te Den Haag 28

Gebeurtenissen in de zending 30

Zijn wij goed voor elkaar? 32

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

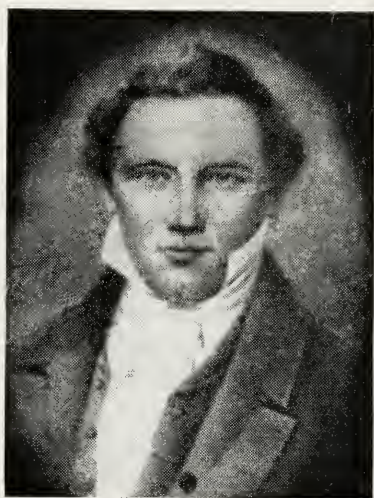
DE PROFETEN VAN DEZE TIJD

* * * * *

In alle tijdperken, dat het evangelie op aarde was, heeft de Here grote profeten verwekt om zijn werk op aarde te leiden. Negen mannen werden aldus gekozen in „de laatste dagen”. Elk van hen werd speciaal bevoegd en bekwaamd om de vereiste taken te vervullen. Allen hebben onvoorwaardelijk hun leven aan de dienst van God en de mensen gewijd, en God was met hen al de dagen huns levens. Deze zijn de „profeten, zieners en openbaarders” van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In woord en beeld worden deze negen mannen, in de „Improvement Era” van december 1958 aan de lezers voorgesteld.

Te beginnen met het eerste nummer van 1959 zullen ook de lezers van „De Ster” deze negen mannen, die als President van de Kerk hebben gediend, nader leren kennen, te beginnen met:

DE PROFEET JOSEPH SMITH¹⁾

Joseph Smith, de Profeet van de herstelling, geboren 23 december 1805 te Sharon, Vermont. Eerste visioen, lente 1820, ontving het Priesterschap van Melchizédek in 1829, organiseerde de Kerk 6 april 1830; 25 januari 1832 als President van het Hoge Priesterschap ondersteund, stierf de marteldood 27 juni 1844 te Carthage, Illinois.

¹⁾ De portretten van de negen presidenten, in olieverf, werden speciaal geschilderd voor de Los Angeles Tempel. De kunstenaars, die deze opdracht ontvingen, waren: Edward T. Grigware (de Profeet Joseph Smith en President Brigham Young); Harris Weberg (de Presidenten John Taylor, Wilford Woodruff en Lorenzo Snow); Alvin Gittins (de Presidenten Joseph F. Smith, Heber J. Grant, George Albert Smith en David O. McKay). Het geschreven woord is van Elder Gordon T. Allred, met medewerking van andere leden van de Improvement Era staf.

Een hoge, gepolijste granieten zuil in de Groene Heuvelen van Vermont en een oude, staande grafsteen op een heuvel, die op de Mississippi rivier in Nauvoo, Illinois, uitziet, geven de geboorteplaats en het graf aan van Joseph Smith Jr. Tussen deze twee monumenten is een kort leven van nog geen veertig jaren besloten, zo vol gedenkwaardige gebeurtenissen, indrukwekkende ervaringen en grote daden, dat het ongeloofelijk schijnt dat zij in zulk een korte tijd aan één persoon konden overkomen.

Toch was het zo en die ene persoon was Joseph Smith, de Amerikaanse Profeet!

Hij was de man, van wie Josiah Quincy, burgemeester van Boston, in 1844 voorspelde, dat hij door komende geslachten de historische Amerikaan van de negentiende eeuw zou worden genoemd, die de machtigste invloed heeft uitgeoefend op het lot van zijn landgenoten.

Toen hij nog een jongen van veertien jaar was, werd hij bezocht door God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus en hem werd van het werk verteld, waarvoor hij was uitgekozen. Acht jaren van scholing volgden, gedurende welke tijd hij acht maal door een hemelse boodschapper werd bezocht. Daarna had hij nog slechts 16 jaar te leven. In die zestien jaren vertaalde hij het Boek van Mormon van oude inscripties op gouden platen; ontving openbaringen uit de hemel, die een boek van 250 bladzijden vullen (Leer en Verbonden), en een gedeelte van een ander boek (het Boek van Mozes

in de Paarl van Grote Waarde), vertaalde enige geschriften van Abraham van een oude kroniek, schreef een geschiedenis van 3200 bladzijden over zichzelf en de Kerk en werd bezocht door en ontving instructies van de Heiland, Johannes de Doper, Petrus, Jacobus en Johannes, Mozes, Elias en Elia.

Dit alles tezamen bewerkte een herstelling van het evangelie, dat antwoorden bracht op de grote vragen, die de mensheid bezig hielden: de ware aard van God en de Godheid, de waarheid omtrent het vóórsterfelijk leven en de schepping van de wereld, het doel van de sterfelijkheid en de bestemming van de mens, de zending van Jezus Christus, de ware betekenis van de verzoening en de opstanding en het wezen van de eeuwigheid en van eeuwige vooruitgang. Bovendien kwamen uit de openbaringen nieuwe waarheden naar voren betreffende de heiligheid en de eeuwige aard van het gezin en het huwelijk, vrijheid en de vrije wil, een gelukkige gemeenschap, de belangrijkheid van onderwijs en de noodzakelijkheid van werk voor de doden.

Gedurende deze jaren organiseerde hij de Kerk, voerde een uitgebreid zendingssysteem in, bouwde een tempel en begon met een tweede, bouwde de grootste stad in Illinois en werd er de burgemeester van, vestigde een stadsbestuur, plaatste zich aan het hoofd van een militaire organisatie, was kandidaat voor President van de Verenigde Staten en ontwierp plannen voor

de tocht naar het westen van de Heiligen.

Dit alles, en nog veel meer deed hij ondanks grote tegenstand en meedogenloze vervolging. Zeven en veertig maal werd hij op valse beschuldigingen gearresteerd en hij bracht vele maanden in de gevangenis door. Hij liet zich de 24ste juni 1844 vrijwillig gevangen nemen, wetende, dat dit voor de laatste maal was. Drie dagen later werd hij door een wetteloze bende vermoord.

De Profeet was dood, maar de ware proef van zijn goddelijke zending nam nu eerst een aan-

vang. Konden de gecombineerde machten der duisternis de Kerk vernietigen, die hij had opgericht, het werk teniet doen, dat hij was begonnen?

Nog geen 130 jaren zijn voorbij gegaan sinds de Kerk werd opgericht, toch is haar ledental gegroeid tot een anderhalf miljoen en heeft zij erkenning en invloed in de gehele wereld. Meer en meer mensen erkennen de grootheid van de Profeet Joseph Smith en verkondigen de goddelijkheid van zijn zending. De voorspelling van burgemeester Quincy zal zeker in vervulling gaan.

KORTE MEDEDELING

De Algemene Overzienster van de Arenleesters en M. Mannen, Zuster Annemarie H. Boom, deelt u mede, dat zij aan het begin van het O.O.V. seizoen weer een verhalen- en gedichtenwedstrijd op touw heeft gezet en wel voor 18 februari. Na deze datum moeten de gedichten en verhalen aan haar worden opgezonden, waarna zij deze zal doorsturen aan de andere juryleden in Den Haag: Zr. Stans Pluim-Mentz en Br. W. Panman. De drie beste verhalen zullen, indien zij voor opname geschikt zijn, in „De Ster” verschijnen.

De wedstrijd is open gesteld voor jonge vrouwen van 16 t/m 25 jaar en voor jonge mannen van 17 t/m 25 jaar.

Een keus kan gemaakt worden uit de volgende onderwerpen:
Mijn ideaal.

Waar geluk.

Moeder.

God in de natuur.

Waarom ik zeker weet, dat dit Evangelie het ware is.

Een ontroerende ervaring.

Hoe kan ik een voorbeeld voor mijn naasten zijn.

Wat de O.O.V. voor mij heeft gedaan.

Het meisje van mijn dromen (voor M. Mannen).

De man van mijn dromen (voor Arenleesters).

De verhalen en gedichten moeten op 4 februari bij de plaatselijke Arenleesters- en M. Mannenleiders worden ingeleverd of direct aan Zr. Boom, Timorstraat 50 B te Groningen worden gezonden.

Over de prijzen volgen nadere mededelingen.

De tijden veranderen

De overheersende invloeden in de moderne maatschappij.

(uit: *Gospel Ideals* door President David O. McKay)

✱

DE ARISTOCRATIE VAN PHYSIEKE KRACHT EN GEBOORTE

Om de toestanden, zoals deze nu zijn, beter te begrijpen, geloof ik dat het goed zal zijn de overheersende invloeden van onze hedendaagse maatschappij te beschouwen. Wanneer wij in de geschiedenis terug gaan, komen wij aan een tijd, dat de wereld werd geregeerd door krachtsvertoon, fysieke kracht was de aristocratie van die tijd.

En het was niet meer dan natuurlijk, dat de mens in lichamelijke prestaties wenste uit te blinken. Later maakte deze aristocratie plaats voor een andere: die van de regerende macht. De zoons van deze mannen werden de regeerders en zo ontstond de aristocratie van de geboorte.

DE ARISTOCRATIE VAN DE RIJKDOM

U en ik zijn getuige geweest van het verval van deze aristocratie. Tronen storten ineen, hun macht is verdwenen. Titels kunnen met geld worden verkregen. Voor de aristocratie van de geboorte is die van de rijken in de plaats gekomen. Voor geld, zo zegt men, kan men alles kopen.

Wij, die in deze financiële tijd leven, moeten dit in het oog houden, wanneer wij de omstandigheden onderzoeken en bestuderen die onze hedendaagse jeugd beïnvloeden. Velen van deze streven naar rijkdom. Zij menen dat succes alleen ligt in het verkrijgen van geld en met dat onwijze ideaal voor ogen willen zij alles opofferen wat hoger en beter is dan welk materieel bezit ook.

DE ARISTOCRATIE VAN HET KARAKTER

Begrijp mij nu niet verkeerd; ik onderschat de waarde van rijkdom niet. Ik ben mij terdege bewust van het feit dat het tweede grote gebod was de aarde te vervullen en deze te onderwerpen. Ik besef dat een van de grote doeleinden van het leven is de stof te beheersen en ik verheug mij wanneer ik de grote reservoirs gevuld zie met water, dat de dorre vlakte in een wuivend korenveld verandert, en dat is rijkdom. Ik doe niet onder voor hen, die zich bewust zijn van het

goede, dat daar uit voortkomt. Ik leg alleen maar de nadruk op de gedachte dat er edeler levensidealen zijn dan het vergaren van rijkdommen.

Toen God ons gebod de stof te onderwerpen, bedoelde Hij dat wij de energie, daaraan onttrokken, zouden gebruiken, de energie van stoffelijke dingen, ten einde te komen tot iets dat hoger is. En dat hogere is: karakter, een leven dat de inspiratie van God waard is. Wat de zonneschijn is voor het veld en de bloemen, is de Heilige Geest voor het leven van de mens. Maar de Heilige Geest verwijlt niet met lage karakters. Hij zal niet in onreine tabernakelen wonen.

Ik ben van mening dat wij alle pogingen moeten aanwenden om de aristocratie van de rijkdom te vervangen door de aristocratie van het karakter en in het jeugdig gemoed het besef te doen ontwaken, dat eerlijk zijn, betrouwbaar zijn, een loyaal burger van zijn land zijn en getrouw zijn aan de evangeliestandaarden de edelste levensidealen uitmaken. Het grote probleem is hoe deze verheven beginselen de jonge mensen in te prenten en hen tevens waardige burgers te maken.

EEN TIJDPERK VAN OMWENTELING

Wij leven nu in een tijd, die wel de gewichtigste van alle tijden genoemd mag worden. Er zijn bewijzen genoeg die aantonen, dat wij thans getuige zijn van een van die vloedgolven van het menselijk denken en menselijke emoties, die van tijd tot tijd over de wereld gaan en het streven een andere richting geven. Het is een tijd, die zuiver denken en gezond oordelen vraagt. Of wij het willen toegeven of niet, wij leven in een tijdperk van omwenteling.

Er is sociale en politieke ontredde-ning. „Wel beproefde beginselen worden terzijde geworpen. Lang aanvaarde sociale theorieën”, schrijft Charles Foster Kent, „worden ineens verworpen en nieuwe worden aangenomen. Vele van de zedelijke standaarden onzer voorvaderen worden terzijde gezet, zowel in theorie als in praktijk. Godsdienstige dogma's, lang beschouwd als de hoekstenen van godsdienst en kerk, worden weerlegd of door de ontdekkingen van de moderne wetenschap verdrongen. Het is dan ook niet vreemd, dat de meeste mannen en vrouwen in de door oorlog geteisterde en door oorlog bedreigde wereld niet gelukkig zijn, omdat zij de grond onder hun voeten voelen wankelen. Enige jaren geleden zeide een ervaren lid van het Congres, een van de beste rechtsgeleerden: „Er is in deze kamer niet één persoon, die er nu zeker van kan zijn, dat hij als erfenis voor zijn kinderen het voorrecht kan nalaten vrij te zijn”.

HET UITZETTEN VAN EEN NIEUWE KOERS

Heden, meer dan ooit tevoren, is het een tijd, waarin jonge mensen, die niet tevreden zijn met „het bouwen van hun nestje” of met tijdelijke

verlangens en genoegens van het ogenblik, zich moeten bezinnen op de eeuwige waarheden, de fundamentele waarheden, en deze tot hun geleidester in het leven maken.

Indien wij nu eens, in deze oceaan van verwarring, verlangens, teleurstellingen en wanhoop, wilden stil zijn en alle gedachten aan de eisen voor het dagelijks onderhoud van het leven eens van ons afzetten, indien wij ons eens even ontteden van onze verlangens naar persoonlijke genoegens, voortvloeiend uit het toegeven aan de bevrediging van lusten en passies, indien wij ons eens een paar uur volkomen wilden onttrekken aan de fysieke, de zinnelijke, de politieke en zelfs de sociale invloed van deze wereld, en onze zielen wilden richten op onszelf en op het oneindige — dan zouden wij ontdekken, dat alleen in de erkenning en aanvaarding van de eeuwige waarheden de verlangens van een ernstige geest kunnen worden gestild en vrede en geluk verwezenlijkt.

DE WERKELIJKHEID IN PERSPECTIEF

De gezagvoerder van de *Kon-Tiki* toen hij halverwege de Stille oceaan was, onderging in werkelijkheid wat ik nu wil trachten u in uw verbeelding te doen ervaren.

Met zijn vijf metgezellen op een vlot zeilend, een duizend vadem water onder hem en duizenden schitterende sterren in het firmament boven hem, schrijft hij: „Of het nu 1947 voor of na Christus was, werd plotseling van geen betekenis meer. Wij leefden — en *dat* ondergingen wij met grote hevigheid. Wij beseften dat het leven vóór de eeuw van techniek voor de mens ook vol was geweest — feitelijk voller en rijker in vele opzichten dan het leven van de moderne mens. De tijd en de evolutie hadden op een of andere wijze opgehouden te bestaan. Alles wat werkelijk en van belang was, was hetzelfde vandaag zoals het altijd was geweest en zoals het altijd zal zijn”.

De gezagvoerder schijnt te hebben gedacht aan wat de dichter zeide over waarheid:

„...’t Is het laatst en het eerst,
Zelfs buiten de grens van de tijd.
Moog hemel en aarde ook eenmaal vergaan
Dan verblijft nog de waarheid, de som van ’t bestaan
Bestendig in al d’eeuwigheid.

John Jacqueus, „O zeg, wat is waarheid”?

Indien zoals ik zeg, wij ons konden ontdoen van alle onmiddellijke behoeften en verwarring en met onszelf ernstig te rade gingen, zouden wij de waarde van soortgelijke werkelijkheden erkennen.

Uit dergelijke geestelijke overpeinzingen zou de erkenning komen, dat ongeacht welke fysieke, materiele, politieke, industriële of andere

veranderingen er ook mogen plaats grijpen, ongeacht hoe de theorieën over bestuur mogen veranderen, hoe vormen, gewoonten en idealen mogen worden aangenomen of verlaten, er altijd onveranderende waarheden in het heelal eeuwig werkzaam blijven, die altijd het hunne bijdragen tot de geestelijke vooruitgang, de vrede en het geluk van het individu en van het ras.

FUNDAMENTELE BESCHOUWINGEN

Met deze erkenning komen bepaalde fundamentele vragen naar voren, die alleen door verwijzing naar eeuwige waarheid kunnen worden beantwoord. Enige van deze vitale problemen kunnen als volgt zijn:

1. De altijd tegenwoordige werkelijkheid en het mysterie van het leven en de onsterfelijkheid van de menselijke ziel.
2. Het bestaan van God en onze verwantschap met Hem.
Is het mogelijk voor de geest van de mens om in harmonie met dat goddelijk Wezen te zijn?
3. Deze eeuwige waarheden aanvaard zijnde, rijst de vraag: wat is het edelste levensdoel — plezier, rijkdom of karakter?
4. Ieder menselijk hart verlangt vurig naar liefde, meer zelfs dan het lichaam naar voedsel verlangt. Ieder normaal persoon zoekt een zielsverwant en erkent het gezin als de ware bron van liefde.

Deze en dergelijke vragen komen op in het gemoed van ieder ernstig denkend mens.

OVERLEDEN

Van Broeder Frank I. Kooyman werd het overlijdensbericht ontvangen van zijn schoonzuster Maria C. Kooyman-Cupido.

Zij stierf 18 december jl. op 87-jarige leeftijd te Salt Lake City, ten gevolge van een hartaandoening. De laatste jaren van haar leven kon zij het werk, dat zij zo zeer verlangde te doen, hoe langer hoe minder verrichten. Het lopen ging zeer gebrekkig, het licht in de ogen verdween meer en meer, de handen zegden ook de dienst op. Het sterven was haar een verlossing. Haar echtgenoot, John Daniel Kooyman, die in de jaren 1924, 1925 en 1926 een zending in Nederland vervulde, stierf 29 december 1949. Beiden waren 14 jaren lang geordende tempelwerkers. Voor dit overlijdensbericht wordt hier een plaatsje ingeruimd voor hen, die Broeder en Zuster Kooyman hebben gekend.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(vervolg van decembernummer)

Tabak is niet voor het lichaam

De volgende uiteenzettingen bevestigen de woorden van de Here in deze openbaring, dat „tabak niet voor het lichaam” is en „niet goed voor de mens”:

„De jongen, die met roken van sigaretten begint, staat eigenlijk steeds buiten het werkelijke leven van de wereld. Wanneer andere jongens het werk van de wereld aanpakken, heeft hij te maken met begrafenisondernemer en dood-graver.

Jongens, die sigaretten roken, zijn net als wormstekige appels — zij vallen vóór de oogst reeds af. De sigaret wordt de meester, de roker haar slaaf.” (David Starr Jordan.)

„Geen man of jongen, die sigaretten rookt, kan in mijn laboratorium werken. Er zijn reeds genoeg ontaarde personen in de wereld zonder nog meer te vormen door middel van sigaretten.” (Thomas A. Edison.)

„Het bedroeft onze harten en vult onze ogen met tranen als wij de verminkte en kreupele menselijke wrakken aanschouwen, die tot de naweeën van de oorlog behoren; maar dezen zijn nog niets wanneer vergeleken met de ontelbare scharen, die erfelijke zwakheden dragen als de naweeën van het geweldige leger sigaretten. Is het eerlijk om de mens van morgen — ons nageslacht — te laten betalen voor onze geneugten van vandaag?” (Dr. George Thomason.)

„Wij hebben afbeeldingen gezien van militaire begraafplaatsen nabij de grote slagvelden.

Op ieder kruis staat: 'In de strijd gevallen.'

Indien wij niets van oorlog wisten, zouden deze kruisen voldoende zijn om ons onder de indruk te brengen van de dodelijke aard van oorlogen.

Hoeveel zouden wij van tabak weten, indien op het graf van een ieder, die door tabak gedood is, ook geschreven zou worden: 'Door tabak gedood.'

Wij zouden dan veel meer van tabak weten dan nu, maar toch nog niet alles. Want niet alleen doodt tabak, maar vaak doodt tabak maar halverwege. Tabak heeft slachtoffers op begraafplaatsen en ook op straten en pleinen. Het is erg genoeg om dood te zijn, maar de vraag is of het soms niet erger is om half-dood te zijn, zenuwachtig, prikkelbaar, niet in staat goed te slapen, onze krachten gehalveerd en onze energie immer op het punt van breken, zodra wij er eisen aan stellen

Laat mij u vertellen hoe tabak haar slachtoffers doodt. Rokers zakken nu eenmaal niet allen dood ineën bij het vuurtje in de sigarettenwinkel. Zij gaan heen en sterven jaren later aan een andere kwaal. Voor de tabaksindustrie is dat één der prachtigste eigenschappen van tabak. De slachtoffers sterven niet in winkels, ook al worden hun de gemeenste sigaren verkocht. Zij gaan heen, en wanneer zij sterven, verklaren de dokters dat zij aan iets anders gestorven zijn — longontsteking, een hartkwaal, typhus, etc.

Met andere woorden, tabak doodt op indirecte wijze en ontkomt aldus aan de schuld.

Waarom is Generaal Grant gestorven? Iedereen weet het, aan kanker. Maar wat heeft de kanker in zijn keel veroorzaakt? Weet u het? Het roken! Generaal Lee, zijn militaire tegenstander, kon hem niet ten onder brengen, maar de tabak wel!

Waarom is President McKinley gestorven? Door de kogel van een moordenaar, zult u zeggen. Gedeeltelijk juist, maar ook ten dele onjuist. McKinley werd inderdaad door een kogel getroffen, maar zijn verwonding had niet dodelijk behoeven te zijn. Duizenden mensen, die ernstiger wonden hebben opgelopen, zijn er over heen gekomen. Zij hadden een sterk hart. Wanneer een grote crisis komt, moeten de getroffen en een sterk hart hebben om de crisis te kunnen doorstaan. Toen McKinley geboren werd, had hij een sterk hart, maar hij raakte verslaafd aan de tabak en zijn hartspieren werden slap en zwak. Toen McKinley een sterk hart nodig had, moest hij het onderspit delven, omdat hij niets had om op terug te vallen. Hij had zijn grootste kracht opgerookt.

Toen Woodrow Wilson oud was, werd hij door een ziekte aangegrepen, die hem aan de rand van het graf bracht. Urenlang was hij buiten kennis, en gedurende vele weken konden zijn geneesheren niet zeggen of hij in leven zou blijven of niet. Hij had een sterk hart nodig, en in het uur van zijn zwaarste beproeving kon hij over een sterk hart beschikken. Indien Wilson een roker was geweest, was Vice-President Marshall misschien President van Amerika geworden.

In de Afrikaanse wildernis werd Theodore Roosevelt door zulk een aanval van koorts overvallen, dat hij zijn zoon en metgezellen smeekte om zichzelf veilig te stellen door hem te laten sterven. Ook hij had een sterk hart nodig — en dat bezat hij. Roosevelt gebruikte nimmer tabak. Zijn Afrikaanse ziekte was zo hevig, dat hij als een verzwakt en uitgemergeld man naar Amerika terugkeerde, maar hij beschikte tenminste over een krachtig hart, zodat hij beter kon worden.

Maar wij kunnen geen definitief bewijs vóór of tegen tabak leveren op grond van hetgeen zekere personen overkomen is. Waarop ik wil wijzen is dat wij in gevallen van nood over een zo sterk mogelijk hart moeten beschikken om de crisis te doorstaan, en tabak ondermijnt de kracht van ons hart. Daarover bestaat geen twijfel. Als ons hart dreigt te bezwijken, zal geen enkele dokter nicotine voorschrijven. Nicotine is een langzaamwerkend vergif, dat het eerst het hart aantast.

Als iemand gedurende enige tijd nicotine gebruikt heeft, is hij er door in een conditie gebracht, dat hij door de eerste crisis, die hem treft, weggenomen kan worden. Als wij zouden zien, dat iemand een gebouw ondermijnd heeft, totdat het op het punt stond ineen te zakken, en dat dan een vrouw met een kindwagen er tegen aan rijdt en het gebouw ineenstort, konden wij moeilijk zeggen, dat de vrouw het gebouw vernield heeft, is het wel? Maar als een roker aan longontsteking sterft, wordt door de dokter op het certificaat van overlijden longontsteking als de doodsoorzaak vermeld, en niet tabak. En de steenhouwer met zijn beitel zegt helemaal niets op de grafsteen." (Luther Burbank, *"Tobacco, Tombstones and Profits."* (Tabak, grafstenen en gewin.)

Hete dranken (thee en koffie) zijn niet voor het lichaam

Let op deze beknopte maar veelzeggende samenvatting van de nadelige gevolgen van thee en koffie:

„Koffie en thee, zo soortgelijk in hun onmiddellijke physiologische uitwerking, bevatten beide gevaarlijke verdovende middelen. Zoals met alle dergelijke vergiften het geval is zal de uitwerking er van verschillen naarmate van de toegediende hoeveelheid en de conditie van de gebruikers. Een persoon met een gevoelig zenuwstelsel of iemand, die niet geheel op krachten is, zal vlugger de gevolgen er van ondervinden. Een kleine hoeveelheid van een verdovend middel kan een gevoel van vrolijkheid teweeg brengen, terwijl een grote hoeveel-

heid dodelijk kan zijn. Niettemin heeft het voortdurende gebruik van kleine hoeveelheden van een verdovend vergift een ophopend effect en leidt uiteindelijk tot ziekte.

De physiologische uitwerkingen van cafeïne zijn door middel van experimenten door vele onderzoekers nagegaan, vooral in Europa. Allen zijn tot vrijwel dezelfde gevolgtrekking gekomen. Allen zijn het er over eens, dat het gebruik van cafeïne-houdende dranken nadelig is voor het lichaam en de normale gezondheid schaadt. Geen enkel beginsel, dat in het woord van wijsheid naar voren is gebracht, werd vollediger door de voortschrijdende wetenschap bevestigd.

Koffie en thee werken rechtstreeks op de hersenen. Een kleine hoeveelheid cafeïne, zoals in een kop koffie gevonden, stimuleert de geestelijke vermogens en verdrijft slaap. Geregeld en samenhangend denken wordt moeilijker, want de indrukken komen vlugger. De kunstmatig verwekte helderheid weegt echter lang niet op tegen de periode van reactie en depressie. De persoon, die zich voor regeneratie van zijn krachten, in zijn dagelijkse activiteiten verbruikt, wendt tot normaal voedsel, rust en ontspanning, zal na verloop van een week, een maand of een jaar meer en beter werk leveren dan mogelijkerwijze gedaan kan worden door de persoon, die zijn toevlucht neemt tot kunstmatige en onnatuurlijke stimulansen ten einde de taken te volbrengen, die hem wachten. De verstrekkende gevolgen van cafeïne op de hersenen werd door experimenten vastgesteld door Professor Storm van Leeuwen van de Leidse Universiteit. Een hond werd in een kooi opgesloten en alle bewegingen van het dier werden geregistreerd. Na het toedienen van een kleine dosis cafeïne namen de bewegingen van de hond meer dan driemaal toe, en een zeer kleine dosis veroorzaakte zeer grote rusteloosheid gedurende de slaap. Cafeïne heeft dezelfde uitwerking op mensen. Alle koffie- en theedrinkers lijden vroeg of laat aan slapeloosheid, prikkelbaarheid, vergeetachtigheid, hoge bloeddruk, hoofdpijnen en andere zenuwstoornissen.

Dr. Hawk diende 'over een langdurige periode' één tot driemaal per dag koffie toe aan 100 normale jongelui. Het zenuwstelsel werd 'zeer definitief' en ongunstig beïnvloed en als een resultaat liep de lichamelijke en verstandelijke doelmatigheid van de koffiedrinker belangrijk terug en zij werden minder doelmatige menselijke machines.

Het hart en de bloedsomloop worden op soortgelijke wijze door cafeïne beïnvloed. Verschillende onderzoekers hebben aangetoond, dat niet alleen de hartslag na het drinken van koffie en thee versneld wordt, maar dat er ook onregelmatigheid in het hart optreedt en dat de bloeddruk omhoog loopt. Dit betekent, dat meer arbeid van het hart vereist wordt. De versnelde ademhaling na een kop koffie is iedere koffiedrinker bekend. Dit is een rechtstreekse invloed op de spieren, waardoor de bewering ontstaan is, dat meer spierkracht verkregen kan worden door mensen, die onder de invloed van cafeïne verkeren. Voor een korte periode is dit waar, maar evenals het geval is met de schijnbare geestelijke helderheid na het drinken van koffie is ook hier de arbeid, die over een langere periode verricht wordt, groter bij iemand, die geen cafeïne gebruikt." (Dr. John A. Widtsoe, „*The Word of Wisdom*,” blz. 92-94.)

Kruiden en vruchten op hun tijd

In de openbaring, die als het woord van wijsheid bekend is, staat verder vermeld:

„En verder, voorwaar zeg Ik u: Alle heilzame kruiden heeft God bestemd voor het gestel, de aard en het gebruik van de mens —

Ieder kruid en iedere vrucht op hun tijd; al deze om met voorzichtigheid en dankzegging te worden gebruikt." (L. & V. 89 : 10-11.)

Ouderling Joseph F. Merrill van de Raad der Twaalf heeft over dit gedeelte van het woord van wijsheid gesproken in een radio toespraak van 30 december 1945 over Radio KSL in Salt Lake City, Utah, waaraan wij het volgende ontleen:

„In vrijwel alle moderne betrouwbare boeken over gezondheid en voedingsleer kunnen wij vele bijzonderheden vinden, die niet in het *Woord van Wijsheid* vermeld worden. Persoonlijk beschouw ik deze bijzonderheden gaarne als aanvullingen op het *Woord van Wijsheid*, daar al deze kleinigheden — voor zover ik ze gelezen heb — met dit opmerkelijke document instemmen en het aanvullen. Geen er van is in strijd met deze verklaringen. In het document vinden wij bijvoorbeeld het volgende: 'En verder, voorwaar zeg Ik u: Alle heilzame kruiden heeft God bestemd voor het gestel, de aard en het gebruik van de mens — Ieder kruid en iedere vrucht op *hun tijd*; al deze om met voorzichtigheid en dankzegging te worden gebruikt.' Zoals u ongetwijfeld weet worden deze raadgevingen ten volle door moderne diëtspecialisten bevestigd. In feite is in de afgelopen jaren sedert de ontdekking van vitamines in nieuwe boeken en artikelen opnieuw de nadruk gelegd op de waarde van vruchten en groenten als voedsel voor de mens, vooral van *verse vruchten en groenten*. Geen diëet is bevredigend als er niet ruimschoots vruchten en groenten in opgenomen zijn.

Mag ik u wijzen op het belangrijke van de woorden '*op hun tijd*', zoals gebezigd in verband met het gebruik van vruchten en groenten? De volledige betekenis van deze uitdrukking werd ongetwijfeld niet begrepen vóór het ontdekken van vitamines, hetgeen enige jaren geleden geschiedde, en van hun uiterst belangrijke rol in het handhaven van een goede gezondheid. Maar zoals nu goed bekend is bezitten alleen verse voedingsmiddelen — *op hun tijd* — al hun vitamines. In gedroogde en verwerkte vorm verliezen levensmiddelen in het algemeen belangrijk aan vitamines, waarvan het gevolg is, dat de voedingswaarde van het genuttigde voedsel belangrijk lager is. Wanneer wij steeds een onvoldoende hoeveelheid vitamines in ons voedsel krijgen, is een slechte gezondheid en vaak ziekte het resultaat. Zoals ik het begrepen heb is dit alles een onderdeel van de nieuwe kennis, die de mens in de afgelopen veertig jaren verworven heeft. Joseph Smith wist beslist nog niets van deze dingen af."

Het gebruik van granen

Ouderling Merrill heeft in deze en de voorafgaande radio toespraak ook melding gemaakt van de experimenten van Dr. H. V. McCollum van de Universiteit van Wisconsin, zoals beschreven in het boek „*The Newer Knowledge of Nutrition*” (Nieuwere Kennis van Voedingsleer) door Drs. McCollum en Simmonds. Door het voeden van dieren met granen werd de waarheid en wijsheid bevestigd van de raadgevingen uit de openbaring, die wij kennen als het woord van wijsheid. Dit geeft wederom aan, dat de woorden van de Here in deze openbaring de kennis uit die dagen ver vooruit waren.

Het gebruik van vlees

Over het gebruik van vlees heeft de Here het volgende geopenbaard:

„Ja, Ik, de Here, heb eveneens het vlees van de beesten en van de vogelen der lucht bestemd om met dankzegging door de mens te worden gebruikt; niettemin moet het met spaarzaamheid worden gebruikt;

En het is Mij aangenaam, dat het niet zou worden gebruikt, dan alleen in de wintertijd, of in tijden van koude of hongersnood.” (L. & V. 89:12-13.)

Daar dit onderwerp wijd en zijd besproken is, kan er meer over gezegd worden. Voor ons doel zullen wij echter het volgende aanhalen:

„Wanneer wij de bevindingen van de moderne wetenschap met betrekking tot het gebruik van vlees vergelijken met de vermaning uit het woord van wijsheid, meer dan honderd jaar geleden gegeven, is het resultaat zeer interessant. Twee moderne geleerden hebben bijna dezelfde woorden gebezigd als de profeet Joseph Smith. Dr. Mottram, professor in de physiologie aan de Universiteit van Londen zegt:

‘Vlees heeft voornamelijk zijn waarde door zijn eiwit-gehalte Het is echter verstandig om het *op matige wijze te gebruiken* (door de schrijver cursief geplaatst) en om vlees zoveel mogelijk door melk en kaas te vervangen. Dit geldt zowel in verband met het persoonlijke welzijn, zoals hierboven genoemd, als ook voor het nationale welzijn. De gedachte, dat vlees meer dan enig ander voedsel energie zou verschaffen, is een fabeltje, dat maar in omloop blijft. Vermoedelijk is deze opvatting toe te schrijven aan de een of andere traditie, want een wetenschappelijke basis er voor — zo die ooit bestaan heeft — is lang geleden verdwenen

Om kort te gaan — vlees is duur voedsel; het kan gedeeltelijk of ten volle door melk en kaas vervangen worden.’

Een andere vooraanstaande deskundige, Dr. Henry C. Sherman, scheikundig professor aan de Columbia Universiteit zegt:

‘De ongewenste rottingsbacteria vinden een gunstige voedingsbodem in vlees. Gedeeltelijk om deze reden dient *vlees met spaarzaamheid* gebruikt te worden (door de schrijver cursief geplaatst) en het dient steeds goed gekauwd te worden om het zo klein mogelijk te maken in de hoop, dat de rottingsbacteria grotendeels door de maagsappen vernietigd zullen worden.’

Vrijwel allen, die van de voedingsleer een studie gemaakt hebben, bevelen matigheid in het eten van vlees aan. Het woord van wijsheid zegt, dat vlees met spaarzaamheid moet worden gebruikt.

‘In tijden van koude of hongersnood.’ Vlees heeft het vermogen om de mens voor enige tijd in leven te houden als geen ander voedsel genuttigd wordt, mits het bloed en de inwendige organen — hart, nieren, lever en hersenen — gegeten worden. Onder dergelijke omstandigheden worden de eiwitten, die anders het lichaam opbouwen, geabsorbeerd en als bronnen van energie gebruikt. Daarom is het duidelijk, dat er in tijden van hongersnood geen bezwaar kan bestaan tegen het gebruiken van vlees als het enige artikel van het diëet.

Bij *warm weer* dient de consumptie van vlees verminderd te worden, en vervangen door eiwitten uit plantaardig voedsel.

Professor Mottram zeide het volgende van het verband tussen klimaat en vlees-consumptie:

‘Eiwitten worden door het lichaam op verkwistende wijze gebruikt, en een argument ten voordele van de vegetariër is, dat er minder verkwisting is met

eiwitten van granen dan met eiwitten van vlees. Het praktische resultaat is, dat *in de tropen of bij warm weer de eiwitten tot het minimale gereduceerd moeten worden* en eiwitten van plantaardig voedsel de plaats moeten innemen van eiwitten uit dierlijk voedsel.' (Door de schrijver cursief geplaatst) (Dr. John A. Widtsoe, „*The Word of Wisdom*,“ blz. 216-217.)

De belofte des Heren voor het onderhouden van het woord van wijsheid

„En alle heiligen, die deze woorden ter harte zullen nemen en nakomen, en in gehoorzaamheid aan de geboden zullen leven, zullen gezondheid in hun navel, en merg in hun beenderen ontvangen.

En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden.” (L. & V. 89:18, 20.)

Overall kunnen de Heiligen der Laatste Dagen getuigen van de vervulling van deze belofte. En welk een belofte is het ook niet! Zijn er in de ganse wereld ouders, die niet wensen, dat deze belofte voor henzelf en hun kinderen bewaarheid wordt? Diegenen onzer, die de waarde er van kennen, zijn de Here in alle nederigheid dankbaar, dat Hij dergelijke heerlijke waarheden geopenbaard heeft om Zijn volk leiding te geven en te zegenen.

Daar de bewijzen van de vervulling van deze belofte moeten komen van hen, die deze belofte beproefd hebben, zullen wij verwijzen naar Paul C. Kimball, een jonge student van onze Kerk, die aan de beroemde universiteit te Oxford in Engeland studeerde. Hij begon in het najaar van 1927 met zijn studies en gaf een verslag van zijn indrukken, die hij opdeed aan die school, zoals vergeleken met Amerikaanse scholen en toestanden. Hij merkte op, dat de jongens te Oxford vrijgelaten werden om naar eigen opvattingen te handelen en te leven, hetgeen zeer verschillend was met de strenge tucht, die in de openbare scholen werd gehandhaafd. Velen hunner begonnen dan ook op grote schaal te roken en te drinken.

Paul zag, dat vrijwel iedereen het een of andere spel beoefende. Na een zeer onprettige ervaring met het Engelse rugby besloot hij te gaan roeien. In het voorjaar van 1928 roeide hij nummer vijf in één van de snelste universiteitsboten, die aan de races in Oxford deelgenomen hadden — een boot, die aan zes wedstrijden deelnam en alle zes won. Toen hij in het volgende najaar naar de universiteit terugkeerde, wilden enige groepen hem als hun coach hebben. In Oxford zijn geen beroeps-coaches, en iemand, die in een succesvolle groep geroeid had, werd meestal het volgende jaar gevraagd om anderen in die sport te onderrichten.

Wij halen het volgende aan uit een toespraak van Paul C. Kimball, zoals hij op 24 mei 1931 zijn ondervindingen in de Tabernakel in Salt Lake City weergaf:

„Eén groep jonge mannen kwam tot mij met het verzoek: 'Wij zouden u graag als coach voor onze roei-ploeg willen hebben. Geen onzer heeft ooit

eerder geroeid, maar wij geloven wel, dat u ons de beginselen er van kunt leren.’ Ik moet toegeven, dat ik mij vrij zwak voelde door dit aanbod. Nimmer was ik een coach geweest. Ik nam echter hun uitnodiging aan, maar zeide hun: ‘Als ik u zal trainen, zal ik dat volgens mijn regels doen. Ik wil niet het minste met u te doen hebben, tenzij u belooft deze regels onvoorwaardelijk na te komen.’ De groep antwoordde: ‘Dat vinden wij goed. Wat zijn uw voorschriften?’ Ik zeide: ‘In de eerste plaats moet u met roken ophouden.’ Zij begonnen daarover te klagen en zeiden, dat zij net het openbare onderwijs verlaten hadden en dachten, dat het roken het bewijs was, dat zij nu met het studentenleven begonnen. Toen zeide ik: ‘In de tweede plaats moet u geen alcohol gebruiken, in welke vorm dan ook.’ Ook dat was voor hen een tegenvaller, want zij dachten dat het nu voor hen toegestaan was bij het eten een glas bier te drinken. Ik zeide: ‘Daarmede moet u ophouden. En ook geen thee meer drinken.’ En tenslotte zeide ik: ‘U moet ook geen koffie meer nemen.’ Dat vonden zij niet zo erg, want zij zeiden, dat koffie in Engeland meer slootwater was dan iets anders. Nadat de studenten beloofd hadden zich bij mijn voorschriften te zullen neerleggen — en zij hadden een hele week nodig om tot dit besluit te komen — begon ik ongeveer in het midden van oktober met hen te trainen. Tot februari werkten wij iedere middag drie uur lang, en toen moesten zij zich meten met roeiers van alle andere colleges van Oxford. Er waren ongeveer vijftig teams in de races. Mijn jongens moesten wedijveren tegen teams, gevormd uit mannen, die vanaf hun prille jeugd geroeid hadden. Mijn team bestond geheel uit onervaren mensen. Zij hadden van oktober tot februari geoefend. *Voor zover ik wist had geen hunner in die ganse periode een enkele sigaret gerookt; geen van hen had een kop koffie of thee gehad of alcohol gedronken.* Toen brak de eerste dag van de races aan. Niemand dacht, dat zij ook maar de minste kans op een overwinning hadden.

De race werd op de Theems bij Oxford gehouden over één en een kwart mijl lengte. Twee kanonnen werden afgevuurd, waarmede de race begon. Ieder team begon zo hard mogelijk te roeien. Als coach moest ik langs de oever rennen en mijn ploeg woorden van aanmoediging toeschreeuwen door een megafoon. Toen ik ongeveer de helft had afgelegd, was ik zo vermoeid, dat ik niet veel verder meer kon. Mijn eigen team had niets gewonnen, maar ook nog niets verloren in deze race; ze waren gelijk met hun mededingers.

Ik dacht: ‘Dat is goed. Ik zal hun mijn laatste woord van advies geven, gaan zitten en uitrusten.’ En daarom scheeuwde ik door mijn megafoon: ‘Sprint!’ Zij gaven allen hun uiterste krachten en binnen een minuut waren zij hun naaste mededinger honderd voet voor. Zij wonnen hun wedstrijd met een voorsprong van driehonderd voet, en dus met gemak. Iedereen zeide, dat zij de volgende dag verslagen zouden worden.

De volgende dag probeerden wij hetzelfde en wij wonnen de race met een goede voorsprong. Voor iedere dag was een wedstrijd uitgeschreven en steeds wonnen zij met een flinke voorsprong, maar niet omdat zij deskundigen waren. Als een groep waren zij niet zo goed op elkander ingesteld als de meeste andere, noch beheersten zij de techniek zo goed, maar hun kracht lag in hun uithoudingsvermogen. Zij beschikten over een reserve, zelfs na een zware wedstrijd.

Deze jongens wonnen hun races met een goede voorsprong. Naderhand kwamen mensen tot mij en zeiden: ‘Meneer Kimball, hoe kon u met zulk een groep zoveel succes boeken? Het waren maar nieuwelingen, en toch waren de betere ploegen bij hen vergeleken maar zwak.’ Ik antwoordde: *‘Ik heb die jongens een goede levenswijze voorgeschreven. Ik verbood tabak, alcohol, thee en koffie. Toen zij moesten sprinten, waren hun longen en lichamen rein, hun bloed was zuiver en hun zenuwen waren sterk.’*

Het volgende jaar nam Paul een andere groep met hetzelfde resultaat. Toen kreeg hij de kans om twee jaar hulp te bieden bij de training van de zwemploeg van Oxford, en beide jaren zag hij zijn mannen winnen. Daarop zeide hij: „Ik heb zo dikwijls gezien, dat succes kwam door het onderhouden van het woord van wijsheid, dat niets in staat is mijn geloof in de waarde er van te wijzigen.”

Waarlijk heeft de Here gezegd: „En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden.” (L. & V. 89 : 20.)

„Mijn ervaringen hebben uitgewezen, dat tabak de reflexen van atleten vertraagt, hun moreel verlaagt en niets opbouwends doet. Atleten die roken, zijn zorgeloos van aard en behartigen niet de beste belangen van hun team.” (Wijlen Knute Rockne, destijds beroemd coach van de Notre Dame Universiteit.)

„Gedurende mijn twintig jaren in competitie-wedstrijden heb ik gezien hoe de loopbaan van menige veelbelovende balspeler door het gebruik van tabak te gronde ging. Sigaretten zijn erg slecht, en mijn advies is om er af te blijven.” (Walter Johnson, beroemd Amerikaans balspeler.)

„Geen enkele jongeling kan een vooraanstaand atleet worden en tabak in enige vorm gebruiken, want dat steelt de lucht uit zijn longen en de kracht uit zijn hart.” (Charles Paddock, bekend sprinter.)

Getuigenissen van soortgelijke aard kunnen in iedere gemeenschap van Heiligen der Laatste Dagen gevonden worden, alsmede in de gezinnen van leden, die deze gezondheidswet nakomen.

Wijsheid en grote schatten aan kennis

Het woord van wijsheid bevat nog twee beloften:

„En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja, verborgen schatten.” (L. & V. 89 : 19.)

Als wij de woonplaatsen van Heiligen der Laatste Dagen betreden of hun universiteiten en colleges, kunnen wij zien hoevelen hunner jongeren een persoonlijk getuigenis bezitten, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, de Verlosser dezer wereld, dat God naar gebeden luistert en ze verhoort, en dat Joseph Smith de profeet des Heren was in deze bedeling, en dan beseffen wij, dat de Here hun „wijsheid en grote schatten aan kennis” heeft gegeven, „ja, verborgen schatten.” Deze verborgen schatten aan kennis verklaren waarom tienduizenden Heiligen der Laatste Dagen voor hun Kerk een zending volbrengen, die gemiddeld twee tot twee en een half jaar duurt. Zij betalen hun eigen onkosten en ontvangen geen geldelijke vergoeding voor hun werk.

Aan het einde van de tweede wereldoorlog was het een inspiratie om te zien hoe duizenden jonge Heiligen der Laatste Dagen, die meerdere jaren in de gewapende macht van hun vaderland gediend hadden, de wens te kennen gaven hun familie wederom te verlaten om de verlangens te bevredigen, die zij vanaf hun jeugd gekoesterd

hadden, namelijk om een zending voor hun Kerk te volbrengen. Een mens kan een dergelijke liefde voor de Here en Zijn werk niet in het menselijke hart leggen — zulks moet van God komen.

De gezondheidsstatistieken van de Heiligen der Laatste Dagen, die in hoofdstuk 27 besproken worden, zijn ook aanwijzingen, dat de Here de volgende belofte aan Zijn volk gestand doet:

„En Ik, de Here, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen Israëls, en hen niet zal doden.” (L. & V. 89 : 21.)

Het menselijk lichaam een tempel van God

De apostel Paulus begreep waarom het zo belangrijk was om ons lichaam rein te houden, daar het een tempel van de Heilige Geest is:

„Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan uw God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.” (I Kor. 6 : 19-20.)

„Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont? Zo iemand de tempel Gods schendt, hem zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt.” (I Kor. 3 : 16-17.)

Vele mensen denken, dat hun lichaam het hunne is en dat zij er naar eigen goeddunken mee kunnen handelen. Paulus laat ons echter duidelijk weten, dat dit niet het geval is, want wij zijn „duur gekocht”, en „zo iemand de tempel Gods schendt, hem zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt.” Hierdoor kunnen wij gemakkelijk begrijpen waarom de Here aan Zijn profeet van deze bedeling het nodige onderricht voor de leden van Zijn kerk gegeven heeft, opdat zij konden weten hoe te leven om hun lichaam niet te schenden.

Als wij in overweging nemen hoe geweldig veel geld verkwist wordt in het gebruik van verdovende middelen en welk een schade het menselijk lichaam door het gebruik er van lijdt, en tevens welk een geestelijke verheffing ten deel valt aan hen, die hun lichaam rein houden door deze stoffen niet te gebruiken, hoe kunnen wij dan twijfelen aan de bron, waaruit deze openbaring (L. & V. Afd. 89) afkomstig is? Deze was de wetenschappelijke kennis van haar dag ver vooruit. Ja, deze openbaring moet wel van God gekomen zijn, en dat is ook inderdaad het geval.

(Wordt vervolgd)

Het nieuwe genealogisch comité

Siward Swart
1ste assistent

Willem Mooy
secretaris

Eleonara M. v. d. Put
2de assistente

Cornelis v. d. Put
voorzitter

Een nieuw bestuur is aangesteld om het genealogische werk in de Nederlandse Zending te leiden. Cornelis van der Put van de Haagse Gemeente werd als voorzitter ondersteund met Siward Swart als eerste assistent, Eleonara M. van der Put als tweede assistente en Willem Mooy als secretaris.

Het ontbonden bestuur bestond uit Zuster Hendrina W. Sont, voorzitter, Aaltje van Zeben, eerste assistente, Annemarie H. Boom, tweede assistente en Christiaan G. van der Kuip, secretaris.

Wij brengen het afgetreden bestuur dank voor hun getrouwe dienstbetoon gedurende de laatste jaren.

De Here zegene het nieuwe bestuur met de geest van hun roeping en met veel succes in hun arbeid.

Het Zendingsbestuur.

DE DRIE ”I’S”

(vrij naar het Engels van Sterling W. Sill)
Assistent van de Raad der Twaalven.

Een van de eerste dingen die men moet doen als men iets gaat verrichten, is: er achter komen welk probleem of welke problemen aan die verrichting is of zijn verbonden. Een goed leider, hetzij in of buiten de Kerk, moet zich van het te bereiken doel bewust zijn en weten welke moeilijkheden overwonnen moeten worden. In kerkwerk is het nodig te weten waarom sommigen niet in aanmerking komen voor het celestiale koninkrijk en wat daar aan moet worden gedaan. Een doeltreffende behandeling behoort altijd door een zuivere diagnose te worden vooraf gegaan.

Daarom moeten wij ons deze vraag eens voorleggen: „Welke zijn de zonden die voor de mensen het verlies van hun zegeningen veroorzaken?

De Here heeft ons duidelijk gezegd, dat de twee zwaarste zonden zijn: het zondigen tegen de Heilige Geest en het vergieten van onschuldig bloed. Veronderstel dat wij de moeite eens namen na te gaan hoeveel leden van onze gemeente of ons district buiten het celestiale koninkrijk worden gehouden wegens deze ernstige zonden. Wij zouden er geen of zeer weinig vinden. En toch... en toch: „wijd is de poort en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan”. (Matth. 7 : 13). Dat wil dus zeggen, dat een groot percentage van de mensen om andere redenen zichzelf ongeschikt maken voor het celestiale koninkrijk. Nu moeten wij weten, welke die redenen zijn, indien wij doeltreffend willen helpen.

In de Engelse taal bestaan drie woorden, die alle drie met een *i* beginnen. Deze zijn: *Ignorance* (onkunde), *Indecision* (besluiteloosheid) en *Indifference* (onverschilligheid). Deze drie „i’s” zijn daarom zo gevaarlijk, omdat zij gewoonlijk beschouwd worden als de „kleine zonden”. Toch veroorzaken zij bij meer mensen het verlies van hun verheffing dan alle andere zonden tezamen. Het zijn niet de reuzen van het woud, die ons noodlottig worden, het zijn de voetangels en klemmen. De drie „I’s” mag men gerust „De Grote Drie” noemen.

De eerste I: IGNORANCE — (onkunde, onwetendheid).

Om een zoon des verderfs te worden, moet men tegen grote kennis in gezondigd hebben. Dat is de zonde met de grootste *gruwelijkheid*.

Maar de zonde met de grootste frekwentie is onkunde — het niet weten. De godsdienst van Jezus heeft altijd meer te lijden gehad van hen, die Hem niet begrepen dan van hen, die Hem bestreden. Het is in hoge mate onze onwetendheid, die zich tussen ons en onze zegeningen plaatst.

Aan het kruis zeide Jezus: „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen”. (Lukas 23 : 34). De zonde van de Joden was de zonde der onwetendheid. Zij verstonden niet. Pilatus kende de grote belangrijkheid niet van de jonge timmerman, die voor hem stond. En waarom wist hij het niet? Hierop is maar één logisch antwoord. Hij had zich nooit de moeite getroost de waarheid te vinden. Pilatus zou die ontdekt kunnen hebben indien hij een ernstig onderzoek had ingesteld. Want niemand zoekt tevergeefs die oprecht de Here zoekt. Maar zij die nooit zoeken, zullen nooit vinden. Bijna alle zonden van de wereld zijn op een of andere wijze zonden door onwetendheid. Dat was zo in de dagen van Noach, het was zo in de dagen van Jezus, het is zo in onze tijd. De jonge man, die zich van de tien geboden niets aantrekt, weet eigenlijk niet wat hij doet. De jonge vrouw, die haar geestelijke ontwikkeling verwaarloost door het woord des Heren niet te gehoorzamen, weet niet wat zij doet en realiseert zich evenmin de gevolgen daar van. Sommige zonden kunnen worden vergeven, maar wie kan ons onze onkunde vergeven?

Er bestaat een oude fabel, waarin van een paard wordt verteld, dat van zijn meester wegliep. Maar het beest kreeg berouw en keerde naar zijn baas terug. „Ik ben teruggekomen”. „Ja”, zei de meester, „je bent wel teruggekomen, maar het veld is niet geploegd”. Het is erg moeilijk om zich van ongeploegde grond te bekeren en erg moeilijk zich van niet-geleerde lessen en niet gemaakte vooruitgang te bekeren. Het verdrijven van onkunde is de voornaamste spoorslag voor hen die een leidende functie in de Kerk bekleden.

INDECISION — Besluiteloosheid.

De tweede „I” is indecision, besluiteloosheid. Sommige zonden worden bedreven doordat wij verkeerd hebben gedaan, andere omdat wij iets hebben nagelaten. Er zijn mensen, die nooit een besluit kunnen nemen. Het gevolg daarvan is, dat zij zich voortdurend een soort „opgeschort oordeel” op de hals halen. Het oude Israël had dit probleem. Elia zeide tot de Israëlieten: „Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zoo de Heere God is, volgt Hem na, en zoo het Baäl is, volgt hem na”. Met andere woorden: „Neem een besluit”. Maar — zo vervolgt de tekst: „Maar het volk antwoordde hem niet één woord”. Ziehier een voorbeeld van besluiteloosheid. Uitstellen is ook vaak een gevolg van besluiteloosheid. Wanneer wij geen besluit kunnen of willen nemen, stellen wij onze handeling uit, soms voor altijd. De mensen die hun

zegeningen verbeuren, alleen maar door uitstellen, zijn talloos. Voor zo ver het de frekwentie betreft, overtreft de zonde van uitstellen die van moord. Er is niemand, die opzettelijk het celestiale koninkrijk wil missen, maar toch zal dit het geval worden door steeds maar uit te stellen, totdat de wil is verzwakt en de belangstelling is verdwenen. Iedereen wil te eniger tijd het celestiale koninkrijk binnen gaan, de meesten evenwel niet nu.

Onlangs sprak een zendingspresident met een negen en tachtig jarige onderzoeker, die steeds maar niet tot de Kerk toetrad. De zendingspresident vroeg hem: „Geloofst u dat het evangelie waar is”? De onderzoeker antwoordde: „Ik weet net zo goed als u dat het waar is”. „Geloofst u dat Joseph Smith een profeet was”? „Dat weet ik net zo goed als u het weet”. „Waarom bent u dan niet gedoopt”? De onderzoeker zeide: „Overhaast mij niet. Wanneer ik klaar ben, zal ik het u laten weten”. Nu is hij al negen en tachtig. Wat een zegeningen moet hij door uitstel verloren hebben! Door al dat uitstellen en weifelen verliezen sommigen werkelijk het vermogen om besluiten te nemen. Ik ken iemand die altijd midden tussen twee gedachten zo balanceert, dat hij de grootste moeite heeft om tot een keus tussen die twee te komen. Een ander weet 's morgens niet of hij zich zal scheren of niet. Hij wrijft over zijn kin en is zodanig in evenwicht tussen pro en contra, dat hij eenvoudig niet weet wat te doen.

Die zelfde slapheid houdt sommigen van ons terug van Kerkwerk. Zij kunnen zo moeilijk een besluit nemen. Zij weten niet of zij de volgende zondag naar de Kerk zullen gaan. Eigenlijk nemen zij daaromtrent nimmer een vast besluit. Zij wachten en laten het op zondagmorgen van het weer, hun stemming of andere omstandigheden afhangen. Er zijn mensen, die niet hebben besloten eerlijk te zijn, of zij al dan niet hun tienden zullen betalen of hun huisbezoekplichten zullen waarnemen. Zij wachten om te zien hoe het loopt.

Een van de leidersfuncties is mensen over hun besluiteloosheid heen te helpen, hen er toe te brengen antwoord te geven op belangrijke vragen, opdat deze eens en voor altijd worden opgelost. Want gelijk niemand zalig kan worden in onwetendheid, kan ook niemand zalig worden in besluiteloosheid.

INDIFFERENCE — Onverschilligheid.

De ergste zonde van veel mensen is niet dat zij niet in God geloven, hun twijfelzucht is van ernstiger aard: zij denken op geen enkele manier aan Hem. Niet dat zij de leerstellingen van de Kerk niet geloven, maar — en dat is erger — zij hebben er maling aan. Gebrek aan geloof is erg, maar gebrek aan belangstelling is veel erger.

Er zijn mensen, die zichzelf met de fancy naam van agnostici betitelen. (Een agnosticus is iemand, die het bestaan van God niet ontkent, doch meent, dat men Hem nooit zal kennen).

Zij gaan er prat op te kunnen zeggen: „Ik geloof en ik geloof niet”. Zij zijn dus noch het een noch het ander. Er heeft eens iemand gezegd, dat er nog een groter dwaasheid is dan die van de dwaas die zegt dat er geen God is en dat is de dwaasheid van hem die zegt dat hij niet weet of er een God is of niet. In zekere zin is agnosticisme niet anders dan een uiting van onverschilligheid die gebrek aan ambitie verraadt, gebrek aan belangstelling om te trachten de waarheid te vinden.

De geest van iemand, die onverschillig is, blijft apathisch door afwezigheid van het verlangen om zich bezig te houden met datgene, dat tot geloof zou leiden. Niemand zal ooit opzettelijk besluiten onwetend te zijn. Onwetendheid is onverschilligheid ten opzichte van leren, luiheid wijst op onverschilligheid voor vlijt en zwakheid betekent onverschilligheid ten aanzien van kracht. Niemand kan in onverschilligheid zalig worden.

Deze drie zonden beroven waarschijnlijk meer mensen van hun zegeningen dan alle andere zonden tezamen.

Onlangs sprak ik met een man, die mij vertelde, dat hij in de laatste vijf jaren geen enkel boek had gelezen. Woodrow Wilson doelde op deze zwakheid, toen hij zeide: „Het grootste talent van het Amerikaanse volk is hun talent om onderricht van zich te weren”. Helaas hebben velen van ons min of meer van dat onvruchtbare talent.

Thomas A. Edison maakt dit probleem schijnbaar nog moeilijker door te zeggen: „Er is geen grens tot waar een mens niet wil gaan om niet behoeven te denken. Toch zegt de Schrift ons: „Zoals een mens in zijn hart denkt, zo is hij”. (Spreuken 23 : 7). Welnu, wanneer wij zijn wat wij denken en wij denken in het geheel niet, dan is onze positie wel heel droef. Emerson was zich het probleem ook bewust toen hij zeide: „Op het strand van de oceaan des levens en de waarheid gaan wij ellendig ten onder... soms zijn wij het verste weg, wanneer wij het dichtst bij zijn... Wij staan op het strand van een oceaan van macht, maar een ieder moet stappen doen om er te komen...” De Joden waren zo dicht bij en toch zo ver weg. Wij moeten niet in dezelfde fout vervallen. Wij hebben drie boekdelen met nieuwe schriftuur. Maar wat hebben wij daar aan, als wij de inhoud niet kennen? Wij zijn dan zo dicht bij en toch zo ver weg!

De Atheners brachten Socrates ter dood, hoofdzakelijk vanwege zijn streven de drie „I's” uit de weg te ruimen. Jezus werd om dezelfde reden gekruisigd. Wij schijnen wel uit lijfsbehoud ons vast te klampen aan onze onkunde, onze besluiteloosheid en onze onverschilligheid. De drie „I's” zijn altijd onze grootste problemen geweest. Wij blijven onwetend en laten ons vergiftigen door benepen gedachten. Wij worden steeds onverschilliger en dat verhindert onze vooruitgang. Er is een definitie voor onverschilligheid: levenslange inactiviteit.

Maar wat zullen wij er tegen doen? De logische oplossing is; een tegengif ontwikkelen tegen de drie „I's”. Wij moeten leren hoe wij de

mensen er toe moeten krijgen om te studeren, te denken, te overpeinzen, te bidden en ten opzichte van belangrijke zaken besluiten te nemen en ze dan tot een goed einde te brengen. Wanneer wij de macht van de drie „I's” breken, zal ons leven nieuwe betekenis krijgen.

Profeten zijn voorgeordend

door Joseph Fielding Smith, *President van de Raad der Twaalven*.

In het verre verleden, voordat onze aarde werd gegrondvest, werd in de hemel een grote raad gehouden. Tijdens die raad werden plannen tot volmaking gebracht en een organisatie tot stand gebracht voor het bestuur van deze aarde gedurende haar sterfelijke staat. Onze Eeuwige Vader, het einde van het begin af wetende, koos uit de geesten diegenen die zijn regeerders en profeten zouden zijn om zijn eeuwige doeleinden met betrekking tot deze aarde te helpen verwezenlijken tot aan de eindbestemming van de mensen. Dit alles openbaarde de Here aan Abraham, die verklaarde, dat onder deze verzamelde geesten „vele edele en grote waren”.

En God zag deze zielen dat zij goed waren en Hij stond temidden van hen en Hij zeide: Deze wil Ik tot mijn regeerders maken; want Hij stond temidden van hen, die geesten waren, en Hij zag, dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een van hen; gij waart gekozen, voordat gij waart geboren. (Paarl van Grote Waarde, Abraham 3 : 23).

Abraham was niet de enige profeet die aldus werd gekozen, voordat hij was geboren. Hetzelfde lezen wij van Jeremia en andere profeten, en wij hebben reden te over om te geloven dat alle profeten op die wijze werden geroepen en voorgeordend.

In deze grote raad werd Michael gekozen als de stamvader van de mensen en om de sterfelijkheid in de wereld te brengen. Jezus Christus werd gekozen om in het midden des tijds te komen om de mens van zijn sterfelijke staat te verlossen en op voorwaarde van bekering en gehoorzaamheid aan het eeuwige plan, vergiffenis van persoonlijke zonde te schenken. Abraham werd aangewezen als de „vader der gelovigen” en als de grondlegger van het huis Israëls. Mozes werd gekozen om Israël uit de Egyptische slavernij te brengen en Joseph Smith om aan het hoofd te staan van de grootste van alle bedelingen, die van de Volheid der Tijden.

Wij vernemen dat in deze grote raad, „de morgensterren tezamen zongen, en alle kinderen Gods van vreugde juichten, omdat zij het voorrecht

kregen om naar deze aarde te komen en deel te hebben aan alle wederwaardigheden der sterfelijkheid, zo vol van heerlijke en belangrijke mogelijkheden.

Sprekende over de aanwijzing van Joseph Smith in deze grote raad, zeide President Brigham Young:

„Het was in de raadsvergaderingen van de Eeuwige besloten, lang voor de aarde was gegrondvest, dat hij, Joseph Smith, de man moest zijn in de laatste bedeling in deze wereld, om het woord van God aan de mensen te brengen en de volheid van de sleutelen en de macht van het Priesterschap van de Zoon van God te ontvangen”. (Journal of Discourses 7 : 289).

De zondagen voor de onderorganisaties 1959

GENEALOGIE	4 januari en 5 juli
PRIESTERSCHAP	1 februari en 2 augustus
Z.H.V.	1 maart en 1 november
O.O.V.	5 april en 6 september
JEUGDWERK	3 mei en 4 oktober
ZONDAGSSCHOOL	7 juni en 6 december

Winter Districts-Conferenties ● Januari – Maart 1959

AMSTERDAM	11 januari
ANTWERPEN	18 januari
ARNHEM	25 januari
DEN HAAG	8 februari
GRONINGEN	15 februari
ROTTERDAM	22 februari
UTRECHT	8 maart

De Redactie van „De Ster”

*wenst haar lezers en alle anderen
een gezegend en voorspoedig 1959!*

EEN DIAMANTEN BRUILOFT

1898

1958

Aan broeder en Zuster Sipkema te Heiloo is het voorrecht te beurt gevallen hun 60-jarige echtvereniging te mogen vieren. Dat geschiedde de 21ste november jl. Die gewichtige gebeurtenis kwam evenwel te laat ter kennis van de redactie van „De Ster” om er in de december aflevering melding van te maken, zodat het wel tamelijk lang geleden is, dat deze mijlpaal in het leven van dit waardig echtpaar werd gezet. Het feit, dat man en vrouw samen 60 jaar lang lief en leed met elkander hebben gedeeld, mag echter niet onvermeld blijven.

Het huwelijk tussen Broeder en Zuster Sipkema werd de 21ste november 1898 te Sneek gesloten; hoewel zij elkander in Haarlem hadden leren kennen. Hij was toen bij de Amsterdamse politie, waar hij 33 jaar heeft gediend. Broeder Sipkema verliet de dienst als brigadier. Zuster Sipkema schrijft haar gelukkig huwelijk toe aan het feit, dat zij alles steeds tezamen hebben gedaan. „Hun liefde”, volgens de woorden van Broeder Sipkema, „is niet gedooft”.

Het echtpaar heeft vier kinderen gekregen, waarvan er nog drie in leven zijn; Hyka stierf in 1945, Thijs, Johannes en Ernestina wonen alle drie te Salt Lake City.

De 14de juni 1959 hoopt Broeder Sipkema zijn 85ste verjaardag te vieren en Zuster Sipkema de 8ste september haar 87ste.

Dat zij deze gewichte gedenkdagen in goede gezondheid mogen bereiken en nog vele jaren in rust en vrede tezamen mogen zijn, is de welgemeende wens en bede van de redactie van „De Ster”.

EEN GOUDEN HUWELIJSFEEST

1909

1959

Thans zijn Broeder en Zuster van Buuren te Rotterdam aan de beurt om met hun langdurige echtvereniging geluk gewenst te worden.

De 11de februari a.s. is de dag, waarop zij hun gouden bruiloft hopen te vieren. De redactie van „De Ster” en ongetwijfeld vele familieleden en vrienden hopen dit ook en wel dat deze dag voor dit echtpaar in prettige, dankbare en onvergetelijke herinnering zal blijven en menig jaar hun zal mogen worden toegevoegd.

Zuster Barbara van Buuren-Terlouw werd 28 augustus 1885 te Alblasserdam geboren en Broeder Adriaan van Buuren in dezelfde plaats de 1e december 1885. In 1906 kruisten zich hunne wegen en de 11de februari 1909 verenigden deze wegen zich. Uit hun huwelijk werden 13 kinderen geboren, waarvan er twee overleden in de leeftijd van 14 maanden. De andere elf zijn alle getrouwd en hebben bij elkaar 39 kinderen. Dit echtpaar is dus met nageslacht wel rijk gezegend.

Broeder en Zuster van Buuren hebben veel lief, maar ook veel leed ondervonden. De levensomstandigheden waren voor hen lang niet altijd gemakkelijk, menige steen en doorn kwamen zij op hun levensweg tegen. In de eerste wereldoorlog, toen Broeder van Buuren onder dienst was, moest Zuster van Buuren met vier kinderen van 80 cent per dag leven. Maar gebrek was er nimmer. Van zegeningen weten zij dan ook mee te spreken. Vrouw en kinderen hebben veel met ziekten te kampen gehad, maar meestal werden de zieken door gebed en zalving genezen.

Daar was b.v. het geval van een van hun jongens, die volgens de dokter aan de longen geopereerd moest worden. De arts achtte het een verloren zaak, maar de jongen zeide: „Laat de zendelingen komen om mij te zalven. Na de zalving kon men in het ziekenhuis, waar hij was opgenomen, niets meer vinden en vijf dagen later was hij thuis.

Ja, Broeder en Zuster van Buuren hebben groot geloof in de zalving. Hun lidmaatschap van de Kerk dateert van 26 februari 1925, toen vader, moeder en de vijf oudste kinderen tegelijk gedoopt werden. Broeder van Buuren heeft alle ambten doorlopen, die in de Kerk zijn, van 2de raadgever in de zondagsschool tot gemeentepresident toe. Zuster van Buuren is lange tijd werkzaam geweest in de Z.H.V., ook drie jaar als presidente en zij heeft veel hulp verleend in de huishouding van families bij ziekten of geboorte.

De redactie van „De Ster” wenst het echtpaar van Buuren van harte het allerbeste toe op hun verdere levensweg.

O.O.V. Vissers-Bal te Den Haag

„De vis wordt duur betaald”

Deze woorden laat Herman Heyermans, de schrijver van het onvergetelijke toneelstuk: „Op Hoop van Zegen” de figuur „Kniertje” zeggen. Inderdaad in zijn tijd werd de vis duur betaald door de grote gevaren waaraan de vissers waren blootgesteld.

Als we een verslag moeten schrijven over het O.O.V. vissers-bal dan zouden we kunnen zeggen: „Kostelijk amusement, *zonder* gevaren”!!! Bij het binnentreden van de zaal werd men direkt getroffen door de sfeer van liefde en vriendschap, die het kenmerk is van de openbare activiteiten in de Kerk. Geen enkele visser (en dat waren we voor die ene avond allemaal) had ook maar enig gevaar te duchten. Wel bevonden we ons in een echte vissers-atmosfeer.

De toch reeds zo intieme zaal van de Haagse gemeente was op zeer aantrekkelijke wijze omgetoverd in een feestzaal in visserij-stijl. Aan de wanden waren netten opgehangen, waarin menig visje (van papier wel te verstaan) gevangen zat. Met eenvoudige middelen, maar op zeer smakvolle wijze uitgevoerd. Hierin was al dadelijk de artistieke hand van onze ijverige Haagse O.O.V. president Br. L. Tielman te herkennen, natuurlijk op even voortvarende wijze door zijn helpers hierin bijgestaan.

Nu bezit Den Haag geen aparte ontspanningszaal, zodat altijd aan een

zijde van het Kerkgebouw het podium overblijft. Ook hiervoor was een zeer elegante oplossing gevonden, doordat men een prachtige afscherming had gemaakt, die tevens als versiering dienst deed.

De avond werd volgens het goede gebruik geopend met zang en gebed en vervuld van de goede geest, die daarvan uitging, begon het eigenlijke feest.

Druk en dankbaar werd er gebruik gemaakt van de vele dansmogelijkheden, die deze

avond bood. Het was een schitterend gezicht de talrijke dansparen over de vloer te zien bewegen. Dans en harmonie waren onverbrekelijk verbonden. Wederom bewees de O.O.V. dat gezelligheid niet moet worden veroorzaakt door alcoholische dranken of tabak, maar dat juist de volkomen afwezigheid van deze verderfelijke stoffen ons het ware amusement en dat zelfs in grootste mate verschaft.

Een aardige afwisseling tussen de dansnummers door werd nog geboden door enkele leden, die iets voordroegen. Het oudste lid van de Haagse gemeente Br. J. P. Schouw bewoog zich in een kleine sketch nog zo vlot over het toneel, dat men niet zou willen geloven met een negentigjarige te doen te hebben. Met zijn tegenspeler D. Rorije en nog enkele andere medewerkers zorgden zij voor een komische noot. Later kwam Br. D. Rorije nog alleen op het toneel, gekleed in het kostuum van een Geldersch boertje, die ons in een sappig dialect een tijdjelang aangenaam bezig hield.

En daarna lokte de muziek de dansparen weer naar de vloer. De muziek! Daaraan moet toch zeker ook nog een enkel woord worden gewijd. Voortreffelijk!!!

Een klein maar zich dapper werend orkestje, onder leiding van broeder van Bremen zorgde voor de noodzakelijke muzikale illustratie.

En tenslotte mogen we niet vergeten de medewerkers op de achtergrond, die onvermoeibaar voor de zo gewaarde verversingen zorgden. En ook daarin was er iets van evangelieverkondiging. Mogelijkerwijze hebben vele van onze vrienden nu voor het eerst kennis gemaakt van onze heilzame gezondsleer: het woord van wijsheid!!!

En thuis gekomen denken we nog na over deze avond van vriendschap en over het Vis-symbool.

Christus sprak tot de eerste discipelen: „Ik zal u vissers der mensen maken”.

In de tweede eeuw na Christus gebruikte men het symbool van de vis veelvuldig om daarmede vergaderplaatsen aan te duiden in tijden van vervolging. De vis in Grieks geheten: „I C H T Y S” werd gezien als een samenvatting van de beginletters der Griekse woorden: „Jezus Christus Gods Zoon Verlosser”.

W. Panman.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT:

Begman, Frederik Theo Daniël; 6 december 1958 te Den Haag.
Bossenbroek, Willem Antoni; 21 december 1958 te Rotterdam Z.
Knegt, Albert; 27 december 1958 te Den Haag.
van Lingen, Wouter, Fredrek; 27 december 1958 te Den Haag.
Loorbach, Evert; 27 december 1958 te Groningen.
Loorbach, Aantje Wijkstra; 27 december 1958 te Groningen.
Matray, Jenny Yvonne; 27 december 1958 te Den Haag.
Matray, Joyce Erica; 27 december 1958 te Den Haag.
Matray, Robert Jack; 27 december 1958 te Den Haag.
Mesman, Alexander Casper; 21 december 1958 te Dordrecht.
de Ruyter, Robert; 28 november 1958 te Amsterdam.
Sigmond, Megchelina Davita Dik; 21 december 1958 te Rotterdam N.
Sigmond, Christiaan Dirk; 21 december 1958 te Rotterdam N.
Simons, Petronelia Adamina Louise; 28 november 1958 te Amsterdam.
Speerstra, Pieter; 21 december 1958 te Rotterdam Z.
van Staveren, Annie Dirkje; 6 december 1958 te Delft.
Thomassen, Willy Catharina; 27 december 1958 te Den Haag.
Volder, Francina Wijnanda; 6 december 1958 te Delft.

GEORDEND:

Petry, Robert; 30 november 1958 te Groningen, als Diaken.
Streuper, Geert; 30 november 1958 te Groningen, als Diaken.
Siekman, Carolus Leopold; 7 december 1958 te Groningen, als Leraar.
Vlonk, Jan; 30 november 1958 te Groningen, als Diaken.
de Jong, Hendrik Gerrit; 31 augustus 1958 te Den Haag, als Leraar.
Strietman, Jan; 7 december 1958 te Den Haag, als Leraar.
de Zeeuw, Mels; 16 november 1958 te Dordrecht, als Leraar.
Leijdsman, Adriaan; 16 november 1958 te Dordrecht, als Leraar.
Vermij, Hendrik Jr.; 14 december 1958 te Rotterdam Z., als Ouderling.
van de Veen, Jan IJsbrand Pieter; 26 oktober 1958 te Groningen, als Ouderling.
Schutte, Hendrik; 14 december 1958 te Amersfoort, als Diaken.
Snabel, Peter Willem; 28 december 1958 te Hilversum, als Leraar.
van Ginkel, Robert Johan Willem; 28 december 1958 te Hilversum, als Diaken.
Dwars, Marinus Hendrik; 28 december 1958 te Hilversum, als Leraar.

GETROUWD:

Dallinga, Kodines en Engelsman, Jetske; op 6 november 1958 te Groningen.

OVERGEPLAATST:

Stam, Tom; van Den Haag naar Haarlem.
 Knudsen, Tony Clair; van Groningen naar Rotterdam Z. als G.P.
 Child, John Kay; van Haarlem naar Groningen als D.P.
 Noorda, Leon Roy; van Den Haag naar Utrecht als D.P.
 Limburg, Val Evert; van Den Haag naar het Hoofdkantoor als assistent van de Secretaris.
 Van Boerum, J. Howard; van Zendingsschool als Leraar naar het Hoofdkantoor als Secretaris.
 de Vries, Leon; van Den Haag naar Arnhem als G.P.
 Coomans, John M.; van Zeist naar Den Haag als D.P.
 Pinney, James Kent; van Arnhem naar Den Haag.
 van Mondfrans, Adrian P.; van Dordrecht naar Den Haag.
 Sorensen, Howard John; van Amsterdam naar Den Haag.
 Grotepas, Richard W.; van Antwerpen naar Dordrecht.
 de Mik, Gary H.; van Den Haag naar Zeist als G.P.
 Cooley, Barney Llewellyn; van Den Haag naar Antwerpen.
 Johnson, Alvin D.; van Zendingsschool naar Amsterdam.

VERTROKKEN:

Ladle, John Noel; aangekomen 2 juli 1956. Vertrokken 9 december 1958.
 Werkzaam geweest: Antwerpen, Amsterdam, Leeuwarden, Arnhem als G.P. en Arnhem als D.P.
 Dartnell, Earl J.; aangekomen 2 juli 1956. Vertrokken 2 januari 1959.
 Werkzaam geweest: Eindhoven, Hilversum, Antwerpen, Nijmegen als G.P. Dordrecht als G.P. en Rotterdam Z. als G.P.
 Smith, Marvin A.; aangekomen 2 juli 1956. Vertrokken 2 januari 1959.
 Werkzaam geweest: Rotterdam, Arnhem, Den Helder als G.P. Amsterdam, Utrecht als D.P.
 Linning, Johannes; aangekomen 28 oktober 1957. Vertrokken 7 januari 1959.
 Werkzaam geweest: Amsterdam, Amersfoort en Den Haag.

John N. Ladle

Earl J. Dartnell

Marvin A. Smith

Johannes Linning

Alvin D. Johnson

AANGEKOMEN:

Johnson, Alvin D.; van Union Town, Washington.
 Tesh, Gary P.; van Ogden, Utah.

Gary P. Tesh

Het gesproken woord van Temple Square

Zijn wij goed voor elkander?

door Richard L. Evans.

*

Aan een auditorium van jonge mensen legde onlangs een wijze raadgever een vraag voor betreffende diegenen, met wie zij omgingen, een vraag, die wij allen onszelf ook kunnen stellen, namelijk: „Zijn wij goed voor elkander”? Het is een vraag, die men in zijn jeugd aan vrienden en speelmakkers zou kunnen doen. Een jongen en een meisje zouden het kunnen vragen aan hen, in wier gezelschap zij verkeren. Het is een vraag die de mensen zeker zouden moeten stellen bij de keuze van hun medewerkers. En zeker is het een vraag, die gesteld moet worden voor men een huwelijk sluit. Het is een vraag die zeer ter zake is bij de keuze van alle deelgenoten. Onvermijdelijk worden wij beïnvloed door degenen met wie wij verkeren. Tennyson zeide het in één enkele zin: „Ik ben een deel van hen, die ik ontmoet heb”. Wij nemen van anderen, wij geven aan anderen, en iets van ons gaat over op hen, met wie wij omgang hebben.

Op school, bij het werk of waar ook lange of korte vriendschappen en in het bijzonder romantische belangen in het geding zijn, behoren wij ons ernstig af te vragen: „Zijn wij goed voor elkander”? Een jongen en een meisje behoren te overwegen, wanneer zij tezamen zijn, of zij al dan niet op hun best zullen zijn. Moedigen zij aan en inspireren zij elkander of halen zij elkander omlaag? Verwaarlozen zij hun werk en hun plichten, wanneer zij in elkaars gezelschap zijn? Verwaarlozen zij dan de school, de Kerk, voorbereiding, oefening? Halen zij hun standaard omlaag? Sommigen beïnvloeden anderen ongunstig. Sommigen zijn verstandig, anderen niet. Sommigen zijn koel-kritisch, anderen bouwen op. Jonge mensen die verliefd op elkander worden, hebben de neiging te lang tezamen te blijven en al het andere te vewaarlozen: andere vrienden, de familie. In dit leven, dat zo snel voorbij gaat en dat zulke verreikende gevolgen heeft, behoren zij, met wie wij samen door het leven willen gaan, ons leven te verheffen en ons te helpen beter te zijn. En wel moeten wij elkander vragen, openhartig jegens onszelf en jegens onze deelgenoten in het leven: „Zijn wij goed voor elkander”? En in de dingen des levens van blijvende waarde: „Helpen wij elkander om op ons best te zijn”?

